

תני לי את עצמי

רוח חייתות נושבת היום
קוברת אנשים בפסלה מלאים.
אדרמת מלים השרשים ממחפשים
ונובלים חילולים בבטון.

פעם אדם חצב את המלה באבן:
נשימה מואצת, זעה, אבק,
ונגוב המצח עם גב היד.

לכטב היה לעבד
לכטב היה לאפשר את הראות
לכטב היה אטי, מאד אטי.

לכטב היה מוסיקה:
מהלומות אזמל נזילות
מחלחות בנוף ונספנות באדמה.

המילה קיינה התרגלות.
המילה קיינה עמקה
ביוצר שלה.
הייא קיינה הווא.

ואני?

קבר קבורת חמור
בשפת אם חורגת.

תני לי את עצמי!
המציא לי את הזמן!
החזיר לי את העבר!

צiry לי את הטעם
ואקוף פנימה,
לפחות רק לשניה.

מעין בעיניכם

אני רוצה להיות מעין!
אם היפי بي לא יזדהה
יפיי ידהה.

עשוני יפה
תנו ואמצא חני בעיניכם.
תנו לי את יפיכם.

אני רוצה להיות מעין!
שאפו שאשאך
תתינוו שאתייפה.

ישוני ממשי
הוא! לא, לא
רק מחשבתי.

אני רוצה להיות מעין!
אני זוקק ליעון.
לא! אני זוקק להמוני-עינים.
אני מזוקק לمعنىים.

אני מאמין בורטיגו האין.
אני רוצה להיות מאין!

לְדוֹתֶוּ שֶׁל אַלְפְּסָנְדֶר הַגָּדוֹל

יְכַלְתִּי לְכַהֵב 1000 מְלִימִים
לְכַהֵב אֲוֹתָן מַהָּר
בָּמוֹ עֲטִיפּוֹת מִמְּתָקָ.

יְכַלְתִּי לְהַבִּיט בְּ-1000 עִינִים
עַיִן מַול עַיִן
וּפְלה מַול וּפְלה.

אָדָם חָקָק כָּל חַיָּיו מֶלֶה אַחַת בָּאָבָן
כָּל יּוֹם הַפְּטִישׁ הַכָּה עַל הַזָּמָל
רְסִיסִי אָבָן פּוֹצְعִים לוֹ אֶת הַעֵין.

בְּלָכַם צָוחָקִים:
אוֹכְלִים וּפְלֹות וּצָוחָקִים.
מִשְׁחִיזִים סְפִינִים וּצָוחָקִים.

בּוֹנִים קָנוֹנוֹנִים וּצָוחָקִים.
מְעַצְּבִים מְחוֹת וּצָוחָקִים.
מְגַדְּרִים יְפִי וּצָוחָקִים.

בְּלָכַם צָוחָקִים,
תִּצְחַקְוּ יְפִי, כְּכָה:
תִּקְרֻעוּ אֶת הַסְּרִעָפָת.

הַזָּמָל חֹזֵר אֶת הָאָבָן
כָּל יּוֹם חַדִּירָה.

בְּחַדְרֵי חַדְרִים
צְבָאות לֹא נִשְׁקַׁמְתָּאָסְפִים.

אַלְפְּסָנְדֶר הַגָּדוֹל וּהַיּוֹפהּ
כָּבֵר לֹא מַתְפֵלֵשׁ בְּדָם.

לְדַתּוֹ שֶׁל אַלְפְּסִינְדֵּר הַקָּטָן

יּוֹם אֶחָד, בְּطֻעוֹת,
הַנִּימַּת אֶת הָעוֹלָם
מְחוֹז לְרַאשׁוֹ

רוּחַ מְשׂוּבָה נְחָה עַלְיוֹ
וְתַלְתַּלָּה אֹתוֹ וְאֵז הוּא

חִנֵּק כִּמְרֵב בְּתָא וְדִוִּים
וְהַתְנוֹתָה לְכִפְרָתוֹ וְאֵז הוּא

בְּהַפְּתָעָה אֶת הָאָדָם הַקָּטָן גָּלה
וְהַתְעַצֵּב נֹרָא וְאֵז הוּא

קִים יְחִסֵּי מַיִן מְחוֹז לְמַשְׁפָחָה
וְהַקִּיא אֶת הַנְּשָׁמָה וְאֵז הוּא

אָרוּז אֹתוֹתָה בְּאֶרְזִיזּוֹת נַוְצָצּוֹת
וּמְכַר אֹתוֹתָה לְמַילְיוֹנִים צָרְכוֹנִים שְׁבָעִ רְצָוָן וְאֵז הוּא

פִּקְעָד לְחַבֵּר הַכִּי טֻוב סְכִין בְּגַב,
לְקַק אֶת הַדָּם הַגָּגָר, מְרַח אֹתוֹ עַל פָּנָיו

”אַנְּיִי אֲוֹהָב אֹתוֹתָךְ“ לְחַש
יַרְקֵךְ עַל פָּנָיו, חַבֵּק אֹתוֹ חִזְקָק

וְהַתְהַנֵּן ”תַּעֲלִיב אֹתוֹתִי עַכְשָׁוִי“
מְשִׁינְעָה דְּמֻוּות אֲשֶׁר זָלָגו לוֹ עַל הַדָּם.

זֶה לֹא חַיָּה כֵּל כֵּף נֹרָא,
זֶה חַיָּה לְדַתּוֹ.

יסוד קבוצת אפס

יום אחד אלפנסנדר הקטן בא לבקר את אלפנסנדר הגדל
הם ירדו למחתרת והקימו ארגון טרור.

בוא נציג את החבר הכי טוב.

בוא נבעט בכוס לאחבה הראשוונה.

בוא נשדד את הבנק העולמי.

בוא נברח מהבית.

בוא נתחזק למורה.

בוא נשתין ביחיד על שלוחנות הכתה.

בוא נסתכל תמיד אחד לשני בעינים ונצלר

כמו ביום הזיכרון, רצינות תהום, איך הגיענו עד להלום:

איך פחדנו לשוא

איך עמלנו לחינם

איך הולכנו שולל

איך שקרו לנו והאמנו

איך כבדנו ושתקנו

איך שלטו בנו עם הzechok!

נשדד מיליד דולר

נתקפشت בעתוון

נשתין במוועdon

נסתכל אחד לשני בעינים ונצלר

אנחנו מהתוג הטהור.

נִיסֵּד אֶת קְבּוֹצָת אַפְסָ בִּיחָד
נִשְׁפֵּר לָנוּ לְופֵט בָּרְבָּע הַפּוֹעֲלִים
נִצָּא מִחְפְּשִׁים לְרָחוֹב
וּבְלִילּוֹת בְּמִזְבֵּר בְּפַלְמֹן הַאָש
עִירָמִים נָרְקָד.

נִקְנָה חָלֵיל וּנוֹבֵיל כְּמוּ הַחָלִיל
אֲתָה בְּלָם לְתוֹךְ הַיּוֹם.
נִקְיָם עָזָלָם חַדְשָׁ,
מִלְכּוֹת קְבּוֹצָת אַפְסָ.
אַתָּם מִזְמְנִים לְהַצְּרָף!

שָׁהַ מִילִּירְד אֲנֵי

בְּפָנֶים אֲנִי קְבוֹצָה,
בְּחוֹזֶן אֲנִי אָפָס.
אֲנִי קְבוֹצָת אָפָס.

רְצִיתִי לְחַבֵּק אֶת גָּלְכָם.
רְצִיתִי לְבָכוֹת יְחִיד, לְרֻקֶד, לְזָמֶר, לְהַתְּפֵלֵל, לְהַתְּעַלֵּס.
רְצִיתִי לְחַבֵּר אֶת כָּל טְבוּרֵינוּ בְּחַבֵּל אֶחָד
לוּמֵר אֲנִי, אֲנִי, אֲנִי בְּמַקְהָלָה
לְדַקְלָם בְּאַלְפִי קּוֹלוֹת אֶת הָאָפּוֹפִיה שֶׁל הָעָצָמי
לְהִיוֹת קְבוֹצָת נְרָקִיס.

אָפָלוּ רַק לְשָׁנִית.

קָרָאתִי "אַחֲרִי!"
וּרְצִתִּי לְיִעַר שְׁגַטְבֵּל עִירָמִים בְּפֶלְגִים שְׁמוֹבִילִים אֶל הָאָגָם.
הָגַעַתִּי לְיִעַר וְרַק אֲנִי הָגַעַתִּי
פְּשָׁתִתִּי אֶת עָוֵרִי חַבְקָתִי וְהַתִּיפְחַתִּי.
זְרַקְתִּי אֶת קְלָפְתִי לְפָלָג שְׁמוֹבִיל אֶל הָאָגָם.
רְצִיתִי קְבוֹצָת נְרָקִיס,
נוֹתְרִתִּי קְבוֹצָת אָפָס.

אֲנִי אֹהֵב אֶת חַבְרַת הַהְמוֹנוֹת:
שָׁהַ מִילִּירְד הַיְמָנוֹנִים
שָׁהַ מִילִּירְד מַאוֹנוֹנִים
שָׁהַ מִילִּירְד שְׁבָטִים
שָׁהַ מִילִּירְד מִיתּוֹסִים
שָׁהַ מִילִּירְד קְבוֹצָת אָפָס.

עכְשׁוּ אֲנִי הוּא בְּחִילָה.

עכְשׁוּ אֲנִי הוּא יִמְרָה.

עכְשׁוּ אֲנִי הוּא לוֹלָן.

עכְשׁוּ אֲנִי הוּא תַּלְּן.

עכְשׁוּ אֲנִי הוּא שְׁקָט שְׁקָט וְאֵז הַזָּג.

עכְשׁוּ אֲנִי הוּא קְבוֹצָת אֶפְס.

עכְשׁוּ אֲנִי סֻגָּר אֶת הַדְּלָת

בָּזָנָה לִי דִירָת יִקְרָה

וַשְׂטוּתָה וַיְסַקֵּי נֶגֶד הַבְּחִילָה.

רוצחים טרנספורמציה עכשו!

אנחנו קביצת אפס
אלו בלי אל
שחו לא האיצה להם את התפומ
שלא נאלצנו אפלו לעמוד בפתחי
שעמדו מנגד וצפו בחטא
אנחנו העינים הנקראות לחסר רוחה.

בגוען לא היו רק שנים
חייבנו גם אנחנו
ביתנו מאחוני העשבים השתווים
מאחוני עז הדעת שלא גרע
עלינו זרקו את התפומ הנגוס
עם רית עז של פספוס
אסור לנו לחמד
אסור לנו להתאונן
רק להבט וליחל.

ההיסטוריה מתפשטה
בלעדינו – בעינינו.

האם הם משתוקקים
לעינים החושכות שלנו?
לא הרגים אותנו רק מותו חמלה?

או אולי חנורא מפל קים?
אננו סטם קבוצת אפס:
יעינים שרואות ולא נראות
כול שצועק ולא נשמע
יד שנוגעת ולא מוחשת
זהה קבוצת אפס:
קיינט הכנאה של חסרי הקאים.
רוזאים טרנספורמציה עכשו!

קבוצת אפס ריטינג

כל ריטינג נוסף יbia אסן!
אחד פחות אחד, פחות בבקש.
צרייך לחזר לאין!
לחפר תחתינו ולהוציא לאור את
מלכות האפס.

קבוצת אפס משרה בין נקודות השlag
למיילוני הצופים הישנים.
כשהפסך כבוי קבוצת אפס דלוכה
יוצאת מהמרקע ונכנסת לך מתחת לשמיכה
נכנסת לך לתוכה התהותנים
עושה לך מעשי קסמים
שומם זפינגן לא יוועל
קבוצת אפס תתפרק לך את קרום הבתוילים.

צא למראסט עם קלשון (או מטאטא) וצעק (או לחץ):
מלכות האפס!
מלכות האפס!
מלכות האפס!

שמחת לב שאגנבו לנו את הלב?

קבוצת אפס עכשו!

מהר, לזכור
צרייך
להראות להראות
לייצר להניאר
למקסים לקסם
לחשב לחשב
להזמין להיות מזמין
מהר לגמר או לא לגמר אף פעם!

הנה היום לאחר 3000 שנה
סוף סוף בנו את גן עדן על פנוי האדמה
הוא שם
שומעים עליו
קוראים עליו
מדברים עליו
סובדים לנו.

קבוצת אפס לא שם
קבוצת אפס פאן:
בפה ועכשו של יצר אكبז
בורטיגו של חסר הבנה
בורטיגו
ורטיגו
ורטיגו

בצבת השבט המשבש
במחשבה על מחשובה על געגוע לגעגוע ל-
ברחנןפוץות מתמדת על תמונה ריקה
בחפש נושא אחר חומות גן עדן על פנוי האדמה.

אתם מזמינים (חייבים!) להצטרף.
אתם מזמינים (מכרחים!) לעלות לרגל.
אם תצטרף (הצטרף!) לקבוצת אפס
קבוצת אפס תצורך לנו עוזן על פניהם האדמה.

קבוצת אפס – קמפני בחירות

בעודו העבד עם הפתר היירטואלי
בעודן ערכיות הטשטווש
כל הפמבי ארסי
כל המצהר מוציא.

אוזנים אל תגירו אחריו קעינו!
מחשבה הזררי מהסרוור והזונה!

מִלְכּוֹת קַבּוֹצָת אַפִּס

קַבּוֹצָת אַפִּס נִצְחָה בּ בְּחִירֹת, 120 מִנְדִּיטִים,

אַפִּס חֶבְרִי כְּנֶסֶת.

אַלְכְּסַנְדר הַגְּדוֹל עַלְהָ לְשָׁלֹטָן.

חָק אָסּוֹר הַהֲפָגָנוֹת הַאֱלֵקְטְּרוֹנוֹת נִחְקָק:

"אָסּוֹר לִיּוֹתָר מְשֻׁנִי אֲנָשִׁים

לְצֹפּוֹת ו/או לְהַאֲזִין

לְאוֹתוֹ אִרְוֹעַ בּוֹ זְמִינִית"

כָּל הַעוֹבֵר עַל הַחָק יִקְשַׁר בְּשִׁלְשָׁלוֹת לְ

בִּיּוֹב הַזּוֹרָם לִימָ

לְמַעַן יִרְאָיו וַיִּרְאָנוּ

מזהה הביאת

מצאתי את הפרצה
אני כבר פה:
גַּן הַעֲדֹן עַל הָאָדָמָות
לֹא יִכְלַתִּי כָּרֶר לְחַכּוֹת.

בענונה אַחֲבֵשׁ
את עטרת התהלה
בצנעה אַלְבֵשׁ
את גִּלְמָתָה הַהֲרָצָה.

לא חִמְדָתִי כַּתְר וּמְלֻכּוֹת
לא רַדְפָתִי בָּשָׂר וּמְמוֹן
רק חַתִּיסְרָתִי בְּגַעֲוָעִים
לְמַשְׁכֵנִי הַטְּבָעִי בֵּין הַאֱלִילִים.

הַגְּלִילִיתִי מִבֵּיתִי לְאוֹדִיסָתִ מִחְשָׁבָתִי
הַשְּׁלְכָתִי לְהַתְּעַרְבֵב עִם עַבְדִי הַאֲהֹבוֹת
חִזִּיתִי בְּכָאָב בְּאֲחִיוֹתִי הַאֱלִילָות, בּוֹכִיּוֹת
בְּקִינָה קֹורְעָת לֵב עַל הַאֱלִיל הָאוֹבֵד.

שְׁבָתִי הַבִּיאָתָה, אַנְיִ פָה!
רֹצֶחֶל בֵּין זַרְעוֹתִי
אֲחִיוֹתִי הַאֲהֹבוֹת
בָּאָנָה וְאַנְגָב לְכָן אֶת הַדְּמָעוֹת.

אלְפָסְנֶדֶר הַגָּדוֹל פּוֹרֵש מִהְפּוֹלִיטִיקָה

החרב כבר הונפה
סוסו כבר באoir בעט
המלחה "קדימה" כבר על לשונו נסירה
האויב מנגד את קשתו כבר מתח
ואז

את העתיד כלו להיות
בלחוב חרבו ראה.

"אחוֹרָה" מַלְמָל
"אחוֹרָה" אָמֵר
"אחוֹרָה" צַעַק
"אחוֹרָה" שָׁאָג
"אחוֹרָה!"

שאנו הגעיה עד לאויב
שני התיילות בצבא אחד אחוֹרָה דָּהָרו
בזוגות, בשלשות, ברבעיות
אדם אדם לנפשו
ונעלמו במדבריות, ביערות, בקרים ובנדיות.

אלְפָסְנֶדֶר הַגָּדוֹל לבדו עד אתינה הגיע ו
החריב אותה עד היסוד
את אלְפָסְנֶדֶריה שָׁרֶף, את ממלכת פָּרָס גם.
כל פעם שראה את העתיד להיות בלחוב חרבו
דהר עוד, החריב עוד:
"אחוֹרָה!" צעק ועויתות טרווי מזעקות את בשרו
"אחוֹרָה!"

כשהגיע לדבר עץ
התבונן על כל העתיד להיות בלב חרבו
והכח...

או אז האל פותח לו לבבו:
”ਆעשה אותך ענק רק השבל להשתטמש בחרבך”
אלפנסנדר הגדול בכה ונעשה אלפנסנדר הענק.

אלפנסנדר הענק הניר חרבו
אל רחף על פני האדמה
שקט השטרר ובמכת מחה
זכר כל אימפריה,
כל ממלכה, כל נסיכות,
כל התארגנות המשתקת על מרות.

קבוצת אפס נוצצת

נטבל גופנו בימי חיים
נבריק שערנו ונתקבש.

נתלבש במלתה הגדולה
נכשה עיגינו במשכה.

נצא למשטה העולמי.
רוזאים ולא נראים.

חפשיה באשה
חזקה בגבר
מבט מון המין השלישי.

נתהלך באונgal החדש
ונסתכל בחיות הישנות.

כל אחד רוצה לרצות.
כל אחד רוצה לנבע.

מתנגשים בלטופי טלפיים.
מתחבקים בחבה מלחצת.

כלכם פורשים נוצחותיכם
郿יקים את שיא היפי שלכם.

זה הכי יפה שלכם ?
אייזה יפים מלעריים אתם !

ללא אשמה

רצינו בית
רצינו חברות
עכשו רוצים
אורגניה ומלכות.

מתגעגעים לאשמה
אם מא מסנת ומביטה.

הרגנו את כל האשמים
חננו אותם
חבקנו אותם
הם כל שחתה לנו ויכל להיות לנו.

התאוה

כִּשְׁפַּרְצָה הַתְּאֹוָה
נִשְׁאַבְנוּ בִּמְהֻלּוֹמָה לְזַהַמָּה
נִשְׁטַפְנוּ בְּבָבִים
שְׁרִירֵינוּ הַרְקִיבּוּ
שְׁגַנְינֵנוּ הַצְּהִיבּוּ

מַחֲשַׁבְתָּנוּ קָרְשָׁה בְּבָעָבוּעַ מִבְּעַת
הַזְּמָה הַשְּׁפַּרְצָה רִיר זִבָּה
שְׁפַּתְנוּ הַתְּרוּקָנָה
וְקַלְפָת אַעֲגִינוּ נְשָׁרָה

כִּשְׁפַּרְצָה הַתְּאֹוָה
טְמַטְמָנוּ וְהַתְּיִתְמָנוּ
נוֹרָקָנוּ לְרוֹחוֹבּוֹת לְקַבָּץ נְדָבּוֹת
לְאַחֲרַ חֶדְשִׁים שֶׁל טַלְטוֹלִים
הַתְּעוֹרְרָנוּ שְׁכֹורִים

צואת המנכ"ל

שְׁרָתִי הַנֶּקֶיּוֹן סִפְרוֹ לְעֲבוֹדִים וּלְמַנְכָ"ל
מֵי הוּא אַלְכְּסַנְדרְּ הַקְּטוֹן:
בְּנֵי מִמְזָר שֶׁל
עוֹזָרָת שֶׁל עוֹזָרָת
שֶׁל מִשְׁרָתָת שֶׁל מִשְׁרָתָת
שֶׁל שְׁפָחָה שֶׁל שְׁפָחָה
שֶׁל עֲבָדָה שֶׁל עֲבָדָה
שֶׁל סְרִיסָה שֶׁל סְרִיסָה.

שְׁרָתִי הַנֶּקֶיּוֹן הַסִּיפּוֹן:
הַנְחָנוּ אֶת הַצּוֹאָה בְּשִׁדְרָה, כְּמַצּוֹתָה,
אָמְרָנוּ לוֹ, זֹו! זֹו! זֹאת צְאוֹת המנכ"ל!
וְאֹז אַלְכְּסַנְדרְּ הַקְּטוֹן הַחַל לְחַבְטָה בְּרָאשׁוֹ וְלְצַעַק:
"אַתָּם קּוֹרָאים לִיהְקָרְעַ מִבְשָׁרֵי?
אַתָּם מִזְמִינִים אֶתְךָ לְהַתְלִשׁ מִמְחַשְּׁבָתִי?
אַתָּם קּוֹרָאים לִיהְקָרְעַ מִבְשָׁרֵי?
אַתָּם מִזְמִינִים אֶתְךָ לְהַתְלִשׁ מִמְחַשְּׁבָתִי?!"
וְאֹז הוּא עָשָׂה זֹאת... בָּן!

מַנְכָ"ל, מַנְכָ"ל, אֶל תִּכְעַס
עַצְרָנוּ אֶתְךָ עַל טֶמֶאָה מִדָּרְגָה רַאשׁוֹנָה.

"טֶמֶאָה, טֶמֶאָה"
יַלְלוּ הַעֲבוֹדִים
וְחִזְרוּ מִידָּה עַבְדָּה.

שְׁרָתִי הַנֶּקֶיּוֹן הַחַתִּימָוּ בְּרִיטִיס
וְנָרוּ לְעֵצֶם בְּעֵינִים.

אלפְּסִינְדֶּר הַקְּטָן נִזְרָק לְרַגְלֵי הַפְּנֵי
וְהַפְּנֵי לְקַבְעָה:
צֹואָתִי הִיְתָה צֹואָתִי!
טְמֵאָתִ אֶת הַצֹּוֹאָה –
הִיָּה לְצֹעֲצֹוע טְמֵאָה!

נְפִילַתּוֹ שֶׁל אַלְכָסְנֶדֶר הַגָּדוֹל

**אַלְכָסְנֶדֶר הַגָּדוֹל מִסְתַּכֵּל בַּמֶּרְאָה
הָוָא לֹא יָדַע אֵיךְ מְرָאָה נֹולְדָה:**

כָּמוֹ תָּמִיד רָוֹן נְרָקִיס
מַקְסָם מִבְּבוֹאָתוֹ בְּמֵי הָאָגָם
מוֹצָף עֲדָנָה חַוְשְׁנִית,
הַנְּאָה חַסְרָת פְּנִיּוֹת,
הַבְּנָה עֲוֹטָף,
חַמְלָה מַעֲרָסָלָת.
הָוָא לוֹחֵשׁ לְעַצְמוֹ בְּלִיטִיפה
אֶת סְפֹורָו בָּאָזְנוֹ
מִתְחַלְתּוֹ וְעַד סּוֹפוֹ
פָּעָם וְעוֹד פָּעָם וְעוֹד פָּעָם.

הָוָא שׂוֹכֵחַ אֶת הָעוֹלָם
וְטִיפָּת צְרוּעָ זָוְגָת עַל הָאָגָם.
נְרָקִיס עֹזֶם אֶת עִינֵּיו
שׁוֹאָף לְקַרְבָּו אֶת הַעֲצֵב הַמְּתֻזָּק
מְלָא עֲרָגָה לְעַצְמוֹ
מִרְאִים אֶת רַאשָׁו, פֹזֶקֶם אֶת עִינֵּיו
וְהַגָּהָה מְרָאָה:

מִסְבֵּיבָנוּ, עַד לֹאֵן שְׁחָעִין מִשְׁגַת,
אֵין סִפְרָ בְּנֵי אָדָם קָטָנִים,
כָּל אֶחָד גּוֹחוֹ עַל אֶרְבָע,
מִבְּיִיט מַטָּה וּמַקְסָט
מִבְּבוֹאָתוֹ בְּמֵי הַשְּׁלֹולִית שְׁלֶרֶגְלִיוֹ.
הַיּוֹלֵם הַתְּמִלָּא גְּנִיחֹות,
אֲנֻקּוֹת וַיְלָלוֹת שֶׁל נְבָעִים גְּמָדִים
בְּתִizzִית תְּשֻׁקָת זְקוּקִים.

כוֹס אָמֵק ! פּוֹלֵט נְרָקִיס, בּוּעַט בְּאַגָּם
וּמְשִׁפְרִין מְאוֹת טְפוֹת אֲגָם מְאַהֲבֹת.

טְפוֹת מֵי אֲגָם נְרָקִיס אַחַת
נִחְתָּה עַל כָּל אַחַת מִהְשְׁלֹולִיות
וּמִהְזּוֹוג נוֹצְרוֹ מְרָאוֹת.

אלְפִסְנְדֶר הַגָּדוֹל מִסְתַּכֵּל בְּמִרְאָה
הַמִּרְאָה לֹא מִרְאָה אֶת אלְפִסְנְדֶר הַגָּדוֹל
חַמְשִׁים גְּבָרִים וְחַמְשִׁים נְשִׁים –
סְלַבְּרִיטָאים, סְלַבְּרִיטָאים
עַל הַמִּרְאָה נְרָאִים.

נְפִילַתּוֹ שֶׁל אַלְכֵסְנֶדֶר הַקְטָן

לְאַלְכֵסְנֶדֶר הַקְטָן עַיִן קַטְנָה
עַיִן דְּקָה דְּקִיקָה
עַיִן לְתָמֹונָה אַחַת בָּלְבָד
עַיִן נְאָמָנָה.

הַסְּפִינְקָס פָּתָאמָה הַזְּפִיעָה
או פָּתָאמָם נְעַלְמָה
אֵין מִישׁ
או יֵשׁ מַעֲין.

הַסְּפִינְקָס רְקָדָה לוֹ עַל הַעַזְן וְסְדַקְתָּה
דְּמֻעה נְקָרָשָׁה לְמַחְשָׁבָה
אַלְכֵסְנֶדֶר הַקְטָן הַפָּךְ לְעַיִן עַצְוָמָה
וְהַסְּפִינְקָס הַטְּמִינָה אַוְתָה בָּאָדָמָה.

הַסְּפִינְקָס מִאֵז אוֹ עד אֵז
מַלְטָפָת אֲתָה הַעֲפָעָר לְבָל יְפָתָח
מְנִיקָה נְקָטָר פְּרָדוֹקָסִים בָּאוֹשִׁים
וּמְכַשְּׁפָת בְּלָחְשִׁי גַּעֲגּוּעִים כּוֹזְבִּים.

צורזות העבדות

אלכסנדר הקטן הושיט מבטו
ושלף את אלכסנדר הגדול
ממערבלת המראות המטמטמות
לפחות רק לשניה.

סוף סוף לשניה נגענו
אולי לשניה נגאלנו.

עשרות פעמים
נפכנו את המראה
הפכנו אנו לمرאה
הפכנו אותה לאבן
אפלו לדם !

ושוב ושוב טמטמו
צמאי תעתיעים
קפכנו ביעינינו
למבוכים רפואיים.

קובצת אפס יודעת רק להרג
או למות.

סלח לנו מנג"ל

זו את מיחשֶׁבה גבישִׁית וחוותְּכת
אֲבָל מיחשֶׁבת המנג"ל מלכְּכת.

זה מוחץ לי את היזן
אֲבָל הפגנֶל נבער עין.

אני מת אם רק אחשֶׁב
אֲבָל הספינקס רקדה לו גם בעין.
מנג"ל שְׁלַנוּ סְלֵחָה לָנוּ.

אנו צעצוע טמאה
וונגבָל את המיחשֶׁבה.

מנג"ל שְׁלַנוּ סְלֵחָה לָנוּ.

לא נקיית את העין
או קבוצת אפס רוצחת אותה
בחתוך עפערפים.

אין מחלוקת
אך אין ברורה.

תקות האפס

השמד אוטני
השמד אוטני עכשו!
הורד את המסך
על המחזה המגוח.

טפשים קטנים
מאונניים מפחדים
תאומניים עלובים
החתא הוא לא חמוץ!
החתא הוא האצאים!

קיים את איוםך
הרביית את זרענו
כגורי חחול בים.
בעץ את חרונה
עשנו חול בים!

קינו חיה חברתית
הננו חיה המונית.
השמד אוטני
השמד אוטני עכשו!

לא רק אותנו הושמד
הושמד את כלם!
את כל חזון חזנותי
את פל יבול הנריquistים הנבוליים.

הושמד אותנו
הושמד אותנו עכשו!
כבה את האור
על ההמון האים.

קבוצת אפס ריקה

א.

בְּגַדְתִּי בְּכָלֶם
וְאַתֶּם בְּגַדְתֶּם בֵּי.

ב.

חִזְרֹתִי בְּשִׁבְילֶךָ!
רְצִיתִי שְׁנָכָרָת בְּרִיתָ דְמִים
שְׁנוּפְשָׁט עֲרוֹתָתֵינוּ וּ
נִתְחַבֵּר בְּנִימִים וּ
נִחְשַׁב מִתְשַׁבָּה אַחֲתָן
נְהִיה נְאַמְנִים רַק לְנוּ וּ
דְבָרָנוּ וְדְבָרָנוּ.

רְצִיתִי שְׁנָמְצִיא אֶת הָעוֹלָם מִחְדָּשׁ.

וְלֹא מִצְאָתִי אֹתָךְ
או שְׁמָא
אָבֹדָתִי, נְטוּשָׁתִי, הָרְגָתִי?

ג.

בַּי אֶת מִתְנִקְמָת
מַעֲרְבָּלָת אֹתִי בְּרַבְיוֹ פְּנֵיךְ.
לֹא מֵעַז לְבַקֵּש מְחִילָה –
אַנְסָתִי אֶת חִסְדְךָ.
הָוּרְדָתִי אֹתָךְ לִזְנוֹת.

מַתֵּר לִי לְפֻחוֹת לְשׂוֹרֵר לְךָ, כֹּאֵן
הַרְחָק מִשּׁוֹמְרוֹת הַסְּפָר שֶׁלָּךְ,
מִמְבָּצָעֹות חָרוֹנָךְ?

התאפסות

זהו!

קובוצת אפס נוטשת את המסע
אל האפס.

נאלץ לשאת את כאב ההרבה
נאלץ לשאת את כאב הפושר.

האפס לא קים אך תמיד נקסם
מבניין הייע והדם של תאונות אדם
מחסלם לשחקים למשחתים עלייזים.

נאלץ לשאת את השיחות השקטות
את הארגיות העצורות
את ספרי החלומות בחליפות.

נאלץ כמו הרבה,
חוץ מדירי גן עדן עלי אדמות,
לגבש נסימות חטיפות מתוק עצירות הטעיקות.

אולי אנו סתם חמר נחות
מהפנט באשלית האפשרות
כלוא בהتابוננות מסדרת
מייחל למחרצת התמימות הפרוצה

לא מشيخ
לא נמשך
סתם חמר נחות ומשחת
היווצר מהשbat בערה.

קובוצת אפס
התקיימה שבתמים
הנראים שבנראים
הטפשה שבטעש
הריקה שבሪקים
האפסית שבאפסים.

הכאב מזנחת הפעע
אל האפס
איינו נורא נורא
(והנו הנורא שבנורא).

נְקִי

בפרפור טרנספורמציה
אסתטכל על הספינקס
אעקר לה את העיניים
ואדחר לי אותן לאזנים.

באזנים שرؤות
ובמוסיקה כסומה
אחדדר את התמונה
או אתייז את כל הרפץ
שחלחל לתוכי ואהיה
סוף סוף נקי

נְקִי
נְקִי.